

LATEN WE UIT DE SOCIALE GEVANGENIS BREKEN

Enkele bemerkingen bij de recente ontsnapping uit de gevangenis van Brugge

IN DE KAKAFONIE VAN DE MENINGEN klinkt alles vals. Het enige oprechte geluid van de voorbije dagen was zonder twijfel het gejuich van de gevangenen toen de helikopter opsteeg vanop de binnenplaats van de gevangenis van Brugge. Geen enkele politiker, flik, journalist, criminoloog of psychiater zal er ooit in slagen om het gejuich bij een stoutmoedige herovering van vrijheid te doen verstommen.

Al sinds jaren broeit er revolte en weerspanning in de Belgische gevangenissen. Ashraf Sekkaki, die nog maar net van de nieuwe isolatiekerker in Brugge naar de 'normale' sectie was overgeplaatst, is één van die gevangenen die zich gewaagd hebben op het pad van de rebellie. Hij heeft zich nooit willen neerleggen bij zijn opsluiting, heeft nooit vrede willen sluiten met diegenen die hem opsluiten. De geslaagde ontsnapping van enkele dagen geleden bewijst eens te meer dat het verlangen naar vrijheid niet zomaar gebroken kan worden door vier muren en uniformen.

Er volgde een paniecreactie bij enkele Mechelse politie-inspecteurs, bij het hoofd van het Belgische gevangeniswezen, Hans Meurisse, en bij rechters die het niet zagen zitten om de rekening gepresenteerd te krijgen. Al jarenlang hopen ze doorheen het democratische rollenspelletje de verantwoordelijkheid die ze dragen in het kleineren, degraderen en opsluiten van mensen, te ontlopen. Maar er lopen nog mensen rond die durven handelen naar hun overtuigingen, die niet weerloos willen staan tegenover de autoriteit en zich daarbij niets aantrekken van de democratische spelregels en wetboeken...

Ashraf heeft geen spijt betuigd over de overvallen waarvan ze hem beschuldigd hebben. Dat is de grote schande die ze hebben willen

wegstoppen door hem te interneren en dus over te leveren aan de meest absolute willekeur. Maar waarom zou hij spijt moeten hebben? Over het feit dat hij het geld is gaan zoeken waar het in overvloed aanwezig is? Over het feit dat hij er trots op is nooit aanvaard te hebben om loonarbeid te verrichten of zelf uitbuiting en kapitalist te worden? Het heeft geen zin om overvallen en onteigeningen te verheerlijken of overvallers af te schilderen als iets wat ze misschien wel, misschien niet zijn. Maar dat neemt niet weg dat we een deel van onze eigen verlangens naar een wereld zonder uitbuiting kunnen herkennen in diegenen die kiezen voor de onmiddellijke onteigening van de rijken, hun banken en hun winkels.

De voorbije dagen werden we overspoeld met de meningen van de jakhalzen van de democratie. Niet alleen de politici lieten zich gaan in de eindeloze reeks beledigingen aan het adres van de ontsnappers. De journalisten speelden een cruciale rol in het graven van de kloof tussen de ontsnappers en diegenen die zich misschien wel zouden kunnen herkennen in deze vrijheidsoverleving. Ze schilderden de ontsnappers af als barbaren en op geweld beluste psychopaten en hielpen zo de andere kwesties die op tafel hadden kunnen belanden (de kwestie van opsluiting, gevangenis, internering, gerecht, uitbuiting, armoede,...) ver weg te stoppen. Als huurlingen van het gerecht bereidt hun mediatische lynchage reeds die van de repressie voor. Ze werden daarin verwoogd door een legertje van aasgieren: criminologen die pleidooien houden voor meer isolatiemodules, gerechtssychiaters die er alles aan doen om elke individualiteit aan de ontsnappers te ontnemen, relatiespecialisten die de vrouwelijke medeplichtige reduceren tot 'misleid gangstervriendinnetje', woordvoerders van de cipersvakbonden die het voortouw nemen in het uittekenen van de repressie, architecten en werfleurs die staan te popelen om geld te verdienen met meer tralies, meer netten, meer muren.

De Staat heeft haar antwoord op de agitatie binnen de muren bijna klaar. Na de bouw van de twee isolatiemodules in Lantin en Brugge, echte gevangenissen binnen de gevangenis, is nu ook de bouw van een nieuw gesloten centrum (in de eerste plaats voor weerspannige asielzoekers) in Steenokkerzeel begonnen, werd een akkoord gesloten met Nederland over de 'huur' van een ge-

vangenis in Tilburg voor 500 gevangenen uit België en beginnen de plannen voor de bouw van vier nieuwe gevangenissen rond te raken. Daarenboven lijken de cipers terug in het gareel van hun broodheren te lopen en werden hun corporatistische conflicten opgelost door meer losgeld, meer veiligheidsmaatregelen en meer vrijbrieven voor de cipers.

Laten we klare taal spreken. De gevangenis is geen 'aparte wereld'; het is het product van de maatschappij waarin we leven. Deze maatschappij is zelf een gevangenis waarin iedereen op een bepaalde manier opgesloten zit in het raamwerk van de autoriteit, de uitbuiting en de onderdrukking. Het lijkt er jammer genoeg alsmar meer op dat velen niet alleen niet meer *proberen* te ontsnappen uit deze gevangenismaatschappij, maar er zelfs niet meer naar *verlangen*. Laten we daarom in woord en daad duidelijk maken dat er nog steeds individuen zijn wiens buik de uitbuiting en de vernedering niet kan verdragen, wiens hart naar vrijheid verlangt, wiens hersenen genoeg hebben van de idiotieën en geprefabriceerde massa-meningen, wiens handen gebalde vuisten worden tegenover de verdedigers van de gevestigde orde.

**Solidariteit met allen die proberen ontsnappen uit de gevangenismaatschappij!
Laten we uit de sociale gevangenis breken!
In ons verlangen naar vrijheid kan geen enkele Staat,
geen enkele instelling, geen enkele baas, geen enkele grens,... overeind blijven!**

*Enkele individuen in
opstand tegen
de sociale gevangenis*

België, 26 juli 2009

